

Бељарица Доња и Горња

или:

С' оца на сина. . .

Повремено дружење групе пријатеља, љубитеља водене природе. И не само за лењо и пасивно гледање слика, већ и за мали напор – за читање!

Датум: четвртак, 11. јули 2019.

Терен и локација: лева обала Дунава, км 1176,5 – 1178. Км табла 1177 је на доњем шпицу Бељарице Горње, са стране пловног плута, и она се из рукавца, наравно, не види.

Брод домаћин: брод 'Истар', као и много пута до сада, катамаран фамилије Радовановић, изграђен од шпер-плоче и природног дрвета, по нацртима и са домаћим мајсторима столарима, уз надгледање и контролу капетана и власника Ђорђа; конструкција ојачана епоксидом, са 10-ак година интензивне експлоатације у јавном туристичком превозу, и упркос многим временским и климатским невољама – још увек оран и чио за наредне подухвате. На слици је већ представљен као капетански брод у предстојећој регати „Регата река 2019“ (за детаље в. фејсбук страницу Регата

река 2019, одакле је позајмљена ова фотографија).

Брод 'Истар' – као командни брод – у једној од ранијих Регата река. Фото Х.

Ручак пријатеља: кетеринг (како се то у Бгду каже), лепиње и роштиљ у оригинално запакованој кутији са лесковачке бараче, алу-фолија која држи топло + шопска салата (квалитетан и студиозан професорски рад др Зорана Р.) + бело вино (охлађено), суво и ½ суво, за оне који извољевају, прилог присутних, за децу сок (донео отац, спремила брижна мајка). Сlike нема, сви навалили на кутију, да се не охлади!

Терени и опис догађаја: терени су веома близу, мало узводније од Земуна, готово да се виде у правој линији иза кинеског моста. Пре изградње моста били су то веома посећени терени Земунаца и ређе – Београђана за летња купања на лепим пешчаним спрудовима и пешчаној обали на банатској страни. Неки су у младости долазили и због мирног рукавца и тренирали своје спортске дисциплине из водених спортова.

Гуглова слика нашег терена.

Коса линија је завршени мост.

*Две Бељарице су узводније
(Горња је већа, Доња је мања) .*

Са почетком градње моста све се променило, машине, бука, прашина, мешалице бетона, стоваришта грађевинског материјала, оперативни простор за њихове теретне и превозне бродове, те су купачи престали да долазе, а шибље и ниски врбак су готово прерасли у дивљу шуму.

Мост у време изградње. На Бељарици Доњој леп пешчани спруд и миран рукавац – наш циљ.

Неко из групе је дао предлог да идемо да видимо садашње стање, и шта је остало од 2 Бељарице пошто су грађевинари рашчистили своју помоћну мостовску конструкцију. Иако је водостај и Дунава и Саве ових дана у опадању, кренули смо храбро у авантуру, јер брод 'Истар' плови малим газом, а и опремљен је електронским навигационим уређајима, и то још са екранима у колору.

При тренутном водостају Дунава мерено код Земуна (268-270), пролаз између крајњег мостовског стуба и леве обале показао се проходним.

Узводно од моста одмах почиње рукавац, и бродски скупоцени колор-дубиномер је показивао довољно воде за газ 'Истера' (3 м, 2,5 м, како где).

Остављамо мост за собом, улазимо у рукавац и ми путници радознано гледамо лево-десно, осврћемо се на све стране, густо зеленило, некада кржљаве врбе сада високо израсле.

*Брзо смењивање
предела,
иако је
брзина брода
прилагођена:
доњи улаз у
рукавац
Бељарице.*

*Бељарица Доња:
некадашњи
пешчани спруд
при тренутном
водостају.*

Радни је дан, у рукавцу мирно, тишина, тек покоји пецарош уз обалу, покоји веслачи и кајакаши, и пуно водених птица за љубитеље и оне који се разумеју, лепи терени за сликање, али слаба вајда од наших савремених уређаја, руке нам отежале, рефлекси успорени, сметају нам наочаре. . .

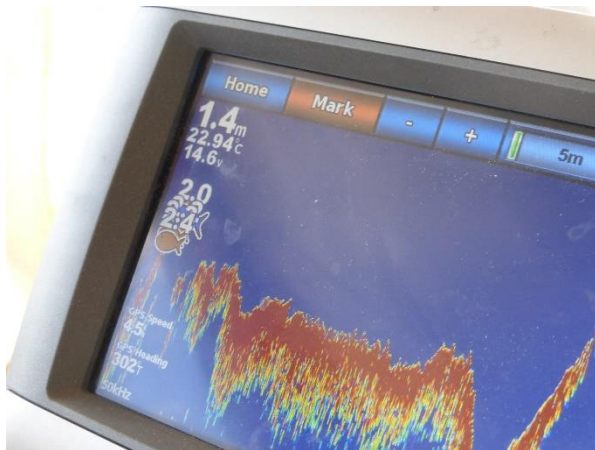

*Банатска обала:
чишћење улова
(без зума и са зумом).*

Прођосмо и размак између 2 Бељарице и напуштenu и разваљenu грађевину неке кафане на обали, гледамо ка горњем шпицу Бељарице Горње, али већ се

појављује и грање у води, а и наш колор-ехосондер показује опадање дубине на неким подводним праговима од песка.

*1,40 м = најмања дубина
у рукавцу
током наше пловидбе,
при тренутном
стању водостаја.*

Сви гледамо где ћемо са великим бродом, у дивљини смо. Да се вежемо за грање уз обалу – блато је. Инфраструктуре, како се то у цивилизацији каже – нема, али ми путници се уздржавамо гласних коментара и све препуштамо заповеднику, као што и треба. И ту случај, или срећа, помаже храбрима: изненада запажамо 1 бову са слободном алком на врху, испред нечијег дворишта на присвојеном острвском терену.

Капетан је зналачки извео маневар везивања, те заслужује да буде описан: проценио брзину воде, смањио гас 2 мотора, дотерао брод до бове колико треба, готово да је додирнуо, оставио команде, брзо истрчао до прамца, дохватио спреман конопац са карабињером, сагао се колико су му леђа дозвољавала, и уз малу гимнастику дохватио руком алку бове, и ми смо још само чули шкљоцање карабињера. Ми путници тобож незаинтересовано посматрамо околину, све ћутећи, да не сметамо у овим маневрима, кад зачусмо капетанов насмејан глас: „Момци, ево, заслужили смо по 1 освежење!“

Сви смо задовољни, на лепом месту смо се усидрили, и лепом и добром, користећи туђу слободну бову, имамо сада разлога да жестоко наздравимо са нечим жестоким, и да мирно чекамо остатак друштва – Нина, који је једини запослен, и сина му млађаног. . .

Наша локација: рукавац Бељарице Горње, у смирај дана. При врху се види Дунав, али и гране, које вире из воде.

* * * *

Цео овај излет је сасвим обичан излет у околину, какве смо упражњавали већ неколико пута до сада, али овај сада добио је и неки посебан значај. Угледавши Нина како пристиже за нама гуменим чамцем, са малим и договореним закашњењем због обавеза на послу, јавила ми се пред очима стара слика гуменог чамца са двојицом Поповића – Миленко и син му Нино, као што је сада у чамцу био Нино са својим сином. . . Нино као мушка карика и спона у непрекидном животном ланцу фамилије Поповић. Између те 2 слике прошло је 50 година, ½ века! Два Поповића у гуменом чамцу, на црно/белој слици, у кружној пловидби око Балкана (циркулум-навигација). Сви знамо за тај догађај, који данас служи на част историји српске наутике.

Pneumatički čamac »ZONI« za vreme cirkumnavigacije Balkana između dva mosta na Savi kod Zagreba. Deca su najbolji mornari

*koje mogu potpuno bezbedno da se smesti i 20 osoba i po naj-
brevetiranom vremenu. Potražnja je toliko porasla da*

И у част тог догађаја, великог подухвата оца и сина, двојице храбрих људи из Београда, и у славу српске изреке „С' оца на сина. . .“ написан је овај текст.

* * * *

П. С. Претражујући на Гуглу слике Бељарице, појави се са неког еколошког форума и овај доњи податак о наут. атласу Дунава, рађеном 1999. од стране Мише Ђонића и моје маленкости. Па да га ставимо овде, ради неког сећања на Мишу.

Beljarica je i jedan od naziva rukavca na levoj obali, ali i cele plavne zone (pominje ga pod tim imenom Milos Djonic u najboljem nautickom atlasu Dunava do sada, ali mi knjiga nije pri ruci). Tamo su dva veka, jedan dug oko 6 km kog alasi uglavnom zovu Balaton i po njemu celo podrucje Balatonom, i kraci a siri koji alasi zovu Beljaricom.

Crvenka se na vodi retko kaze. iako ie tai toponim koriscen na starim udarskim kartama (u

Р. Јечинац, Бгд 16. јули 2019.